

Litoměřice, 1. dubna 2020

DOPIS kněžím a jáhnům k Zelenému čtvrtku v karanténní době L.P.2020

Drazí bratři a otcové,

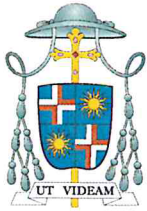
pro letošní promluvu při mši svaté Missa chrismatis, ve které i v současných nouzových podmínkách epidemie biskupové světi olej pro katechumeny, olej pro nemocné a křížmo pro biřmovance a event. pro kněžská a biskupská svěcení, a při níž letos na Zelený čtvrtek Vy, Kristem mně svěřeni jako moji spolupracovníci nemůžete být sice přítomni, své kněžské závazky však obnovit můžete. Rozhodl jsem se soustředit naši pozornost na několik málo veršů ze žalmu 89., které jsou každoročně nedílnou součástí bohoslužby slova této eucharistické slavnosti. Ta je ojedinělá, slaví se jen jedenkrát v roce vždy před zahájením Velikonočního tridua. Text mé připravené promluvy, nyní jako dopis k Zelenému čtvrtku, si Vám, kněžím a jáhnům, dovoluji zaslat elektronicky. Oleje, posvěcené a pro Vás k rozdáni přichystané, až bude příhodný čas, pro udílení svátostí po celý rok, by vám měly vystačit, aniž byste s nimi šetřili tak, že čím méně udělování křtů, svátostí nemocných a biřmování, tím více olejů zbyde. Naopak, byl bych šťasten, kdyby se vám olejů nedostávalo z důvodu zvýšené frekvence udělování svátostí ve Vašich farních obvodech, dá-li Bůh po současné pandemii. Oleje postačí vlastně relativně málo, zato však pastorační horlivosti a misijního zápalu pro získávání a posilování Božích dětí, by nikdy nemělo trpět nedostatkem a malostí. Kdysi jsme i my byli svatými oleji pomazáni: při křtu, biřmování a svátosti kněžství, a nedokážeme si snad ani představit, že by se toto mazání, resp. vylévání svatých olejů na naše ruce a hlavy, odehrávalo formálně, toliko obřadně. Než se nás oleje při přijetí svátostí dotkly, předcházely tomu dlouhé a intenzivní formační a pastorační přípravy jak u nás samých, tak u našich křtítelů a světitelů. Vřele Vám doporučuji, drazí bratři, alespoň občas vzpomenout na chvíle pro náš život existenčně rozhodující, totiž kdy jsme byli naroubováni ke Kristovu kmeni křtem, kdy jsme se stali dospělými a zodpovědnými křesťany skrze biřmování, a konečně, kdy svátostí kněžství bylo stvrzeno naše neodvolatelné vyvolení a zasvěcení se Bohu. Současně pamatujme na své vpravdě životní dobrodince, kteří nás křtili, biřmovali a na kněze světili. Vzpomeňme i na ty naše spolubratry, kteří z cesty sešli.

Nyní však, drazí bratři, věnujme pozornost oznámeným veršům starozákonního 89. žalmu:

Odp.: Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech.

*Nalezl jsem Davida, svého služebníka,
pomazal jsem ho svým svatým olejem,
pevně ho drží má ruka
i mé rámě ho posiluje.*

*Má věrnost a láska ho budou provázet,
ve jménu mém zmohutní jeho síla.
On mě bude vzývat: Ty jsi můj otec,
můj Bůh a skála mé spásy.*

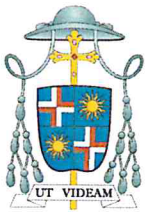
Snad každý z nás se s upřímností srdce může souhlasně připojit ke zvolání: „navěky chci zpívat o Hospodinových milostech“ u vědomí, že naše kněžská a pastorační služba jednou dojde svého vrcholu a závěru, ale neznamená to, že by tím byla zcela vyčerpána naše oslava Boha. Skutečně, stane se, že ochabnou naše ústa, zeslábne náš rozum, zchromne naše tělesná schránka, ale tok Hospodinových milostí nebude nikdo schopný zastavit, a nic nikdy nebude mít sílu Boží lásku k nám zrušit. Je proto naprosto oprávněné a pravdivé „navěky chtít zpívat o Hospodinových milostech“ a to spontánně ze všech svých dosavadních i budoucích sil.

Hospodin našel Davida, svého služebníka. Toto biblické sdělení vyjadřuje minimálně dvě důležité věci. Bůh, aby našel, hledal. Aby Bůh našel nás, hledal nás. Možná, že se mu stavěli do cesty jiní, vhodnější, hodnější, schopnější, jako snad Davidovi bratři takovými mohli být. Z nich Hospodin nevyvolil nikoho, ale skoro jako nedopatřením byl zavolán ještě ten, který by podle lidského úsudku měl nejméně vyhovovat. A stalo se: Davida prorok pomazal. Toho Bůh vyvolil. Na nás světitel položil ruce a nás pomazal svatým olejem. Bůh Davida nevybral, a ani nás náš Pán nehledal marně a nespletl se se svým výběrem a naším vyvolením! Druhá důležitá skutečnost je v charakteru postavení vyvoleného a posvěceného Božího muže. Hospodin Davida vyhledal, aby byl jeho služebníkem. Ani my jsme dobrým Bohem nebyli vyhlédnuti pro to, abychom se stali pány a vládci, nýbrž služebníky. Jeho, Božími služebníky.

David zakoušel štěstí přítomnosti Božího požehnání, když si uvědomoval, že ho pevně drží Hospodinova ruka, že ho Hospodinovo ramě posiluje, že v Božím jménu mohutní jeho síla, a že skálou je sám Hospodin. Toto radostné vědomí z Božího vyvolení jistě zaplavuje občas i nás. Jsou to nepochybně chvíle, jenž duchovně posilují naši kněžskou službu a Bůh dobře ví, kdy nás má „Davidovým štěstím“ navštívit. Davidovi se stávalo více zřejmým, a stejně tak se to stává i nám, že Boží pevná ruka není svěřací kazajka. Nedozírný prostor lidské svobody Davidovi, nám a všem Božím vyvolencům, zůstává neomezený. Tak, jako David ve svých hříších zapomněl na pomazání svatým olejem, na bezpečí pevné ruky a Boží záštitu, zapomínáme ve svých, hlavně kněžských hříších i my. Kající meditace má zde své místo, a to především ve vztahu k obnově kněžských závazků. Až se žalmistou zvoláme: „Ty jsi můj otec, Hospodine, můj Bůh a skála mé spásy!“, tak jak zvolal David při svém obrácení z těžkých provinění, otevře se i nám opět ona šťastná perspektiva kněžské služby, konaná s klidným svědomím Božího služebníka. Budeme sami přesvědčeni o tom, že je nesmyslné dlouho, natož pak natrvalo, setrávat ve stavu odtržení se od otce, svého Boha a skály naší spásy. Obnovu našich kněžských závazků, si, prosím, letos vykonajte sami podle návodu z pokynů Liturgické komise ČBK, a to s bezmeznou důvěrou v našeho Pána:

Protože v nynější situaci není možné obnovit kněžské závazky ve mši při svěcení olejů, mohou tak kněží učinit ve svých farnostech při mši na památku Večeře Páně po evangeliu, případně po homilii. Otázky může předčítat přísluhující, kněz na ně neodpovídá, ale modlí se na závěr uvedenou modlitbu. Pokud se kněz v tento den modlí nešpory, může obnovu kněžských závazků zařadit před kantikum Panny Marie.

Níže uvedené otázky klade biskup kněžím při svěcení. Nyní jsou pro kněze příležitostí, aby se rozpomněli na chvíli svého svěcení a pamatovali jak na ty, kteří je ke kněžství doprovázeli, tak na ty, kteří jsou nyní svěřeni jejich péči.

MONS. JAN BAXANT, BISKUP LITOMĚŘICKÝ
Biskupství litoměřické, Dómské náměstí 1/1, 412 88 Litoměřice
tel.: (+420) 416 707 520
baxant@dltm.cz
www.dltm.cz

Chceš stále vykonávat kněžskou službu jako věrný spolupracovník biskupa a v Duchu Svatém vést Boží lid a sloužit mu?

Chceš hlásat Kristovo evangelium a vykládat nauku katolické církve, a tak zodpovědně a moudře konat službu Božího slova?

Chceš k chvále Boží a k posvěcení věřících s vírou a oddaností podle tradice církve slavít Kristova tajemství, zvláště eucharistii a svátost smíření?

Chceš ve spojení s biskupem setrvávat v ustavičné modlitbě a pro lid tobě svěřený vyprošovat Boží milosrdenství?

Chceš se stále úžeji spojovat s Kristem Veleknězem, který sám sebe Otcí za nás obětoval jako oběť čistou, a chceš se spolu s ním zasvětit Bohu pro spásu světa?

Slibuješ svému diecéznímu biskupovi a jeho nástupcům úctu a poslušnost?

Na závěr se kněz může pomodlit také tuto modlitbu z misálu (Český misál 2015, s. 863):

**Bože, tys mě ve své nevýslovné lásce
povolal ke kněžské službě,
ne podle mých zásluh, ale z vlastního rozhodnutí;
stůj při mně a dávej mi sílu,
abych tuto službu konal se vší opravdovostí
a vedl svěřený lid podle tvé vůle.
Amen.**

Jak právě tato slova, vyslovená na Zelený čtvrtek, jsou aktuální! V ten den se tříbila opravdovost tří Ježíšových apoštolů v Getsemanské zahradě, ale i statečnost a připravenost Božího Syna stát se Spasitelem lidí: „ne jak já chci, ale jak chceš ty!“, má svou Boží sugestivní a silně povzbuzující odpověď: „Má věrnost a láska tě budou provázet“. Toto ujištění, drazí bratři a otcové, je Bohem vysloveno i pro nás, je určeno i nám.

Ze srdce Vám přeji požehnané, letos tak zvláštní, Velikonoce. S díkem za Vaši pastorační službu a věrnost Kristově církvi Vás všechny zdravím.

Váš

Mons. Jan BAXANT
biskup litoměřický